

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník: 2.
Číslo : 2.
Jún 1992

CASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

POVEDZ MI, ČO ČITAŠ . . . ?

A "ja ti poviem, kto si!" - hovorí naše príslovie. Všetci vieme, aký význam má tlač na formáciu, či deformáciu ľudskej duše. Knihy, časopisy, noviny môžu človeka napraviť a povzniesť, alebo ho môžu pokaziť a mravne zruinovať.

Je známe, že veľkí konvertiti kresťanstva, či už sv. Augustín, sv. Ignác, Edita Steinová a mnohí iní sa obrátili v dôsledku čítania Písma svätého; či životopisov svätých a iných hodnotných kníh, ale tiež je celá plejáda tých, ktorých skazila zlá kniha, časopis, noviny, keď ich obrali o vieru v Boha, o lásku, mravnosť a charakter. Koľko nešťastných žaluje! Alexander Serenelli, vrah Márie Goretti sa priznáva, že tejto surovej vraždy na nevinnom dievčati sa dopustil v dôsledku nemravných časopisov a pred svojou smrťou poslať svetu alarmujúci apel, v ktorom varuje pred takými časopismi a knihami, ktoré deformujú a rozkladajú ľudskú osobnosť.

A tak je logické, že veriaci by nemali čítať knihy, časopisy, noviny, ktoré priamo, či nepriamo napadajú náboženstvo, Cirkev, jej predstaviteľov, kresťanské učenie, morálku, ktoré šíria pornografiu a vôbec kazia dobré mravy. Luis Veuillat povedal: "Najostrejšia dýka, najhroznejšia a najúčinnější jed je pero, ktorým vládne niečia ruka". Niektoré povie - "ja môžem čítať všetko doradu, mne to neškodí" to je ozaaj povrchná poznámka, akoby povedal "ja môžem jesť všetky huby doradu a mne neuškodí". Psychológia dobre vie, ako sa každá nedobrá myšlienka;

či slovo hlboko vtláča do podvedomia a zostáva tam ako jedovatá stoka, ktorá môže vyraziť ako ničivý gejzír.

Veriaci teda nielen nečítajú takúto tlač, ale ani nekupujú. Páter Ábel svojho času vyčítal Viedenčanom, že sú horší ako myši, lebo tie, keď ich otrávia, za to neplatia. A oni, hoci im nepriatelia otravujú dušu, ešte im za to platia. Nie je táto výčitka aktuálna aj nám, keď ešte tým, čo nám (často to robia rafinovane pod nasladlým obalom) zamorujú dušu a rozkladajú vnútro za to platíme, podporujeme, aby si mohli zvýšiť náklad a ešte viacej škodili.

S knihami, časopismi máme zachádzať ako s priateľmi, vyberať si len tie najlepšie. Iste, môžeme si prečítať z bohatej pokladnice svetovej literatúry, poézie, z literatúry faktov, pravda, ak spĺňajú horeuvedené kritériá, ale predsa ešte viac by sme mali čítať náboženskú tlač, knihy, časopisy. Aká bohatá ponuka časopisov - Svetlo, Zrno, Plameň, Ver, Rebrík, Posol, Rodinné spoločenstvo, Mariánske zvony, Serafínsky posol, a iné. A koľko nových kníh - aká bohatá žatva, len v Trnave sú tri predajne s náboženským obsahom. Podporme našu tlač, naše vydavateľstvá. Kto si nemôže zakúpiť knihy, máme farskú knižnicu s bohatou ponukou.

Povedz mi, čo čítaš . . . ? Ak čítaš hocičo, ak čítaš knihy, časopisy, denníky, ktoré škodia viere, duši, môžeme ti naisto povedať, že nie si ďaleko od náboženskej ľahostajnosti, skepticizmu, či ateizmu. Ak čítaš veci duši užitočné, povzbudzujúce, môžeme ti povedať, že nie si ďaleko od duchovnej renesancie, nie si ďaleko od kráľovstva nebeského.

"Na papieri bojuje nebo a peklo proti sebe!"

Alban Stolz

(MM)

LURDSKÁ HVIEZDA PREKRÁSNA PANNA MÁRIA

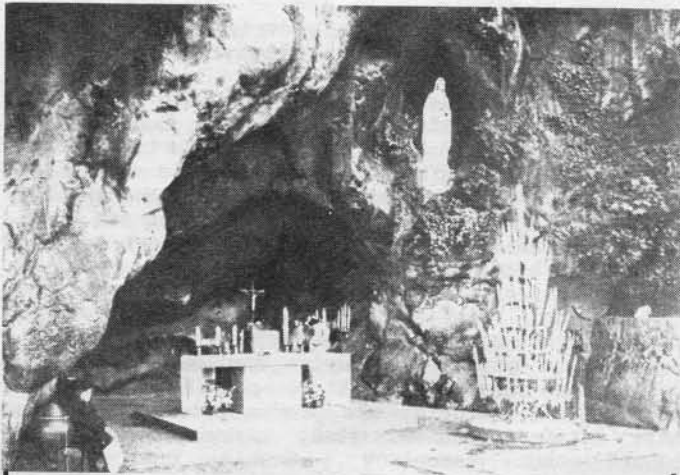
Dávna túžba mnohých ctiteľov Panny Márie sa naplnila, keď sa podarilo vybaviť prostredníctvom cestovnej kancelárie Globus Topolčany šesťdňovú púť do Lurdov, ktorej som sa aj ja, vďaka Bohu, mohla zúčastniť. Preto v mojom mene i v mene lurdských pútnikov sa chcem s čitateľmi SP podeliť s dojmami a zážitkami. Púť sa začala 11. mája včasnou rannou omšou, ktorú celebroidali naši duchovní otcovia vdp. dekan Mrva a vdp. profesor Sloboda. Úmyslom sv. omše bola prosba o ochranu a pomoc Božiu. Cestou sme sa modlili spoločne alebo individuálne a spievali sme mariánske piesne. Cesta viedla cez Rakúsko a Nemecko, kde sme mali v Mnichove prestávku a mohli sme si prezrieť časť tohto veľkomesta. Na dráhom sme prekročili rieku Rýn a vstúpili sme na francúzske územie. Privítalo nás mesto Strasbourg. Po rannej modlitbe, medzi ružencami, sme sa oboznamovali so životom sv. Jána Viannea. Druhý deň cesty sme mali v pláne návštevu mestečka Arc, kde žil, účinkoval a zomrel tento vzácny kňaz, svätec Ján Vianney, patrón duchovných pastierov.

Tri stovky dlhú a vyčerpávajúcu cestu krížom cez

BAZILIKA.

Okolo 18. hodiny sme prišli pod pohorie Pyreneje do vytúženého cieľa - do Lurdov. Po ubytovaní sme sa rozbehli k miestu, kde sa sv. Bernadette zjavila Panna Mária. Prvý dotyk s týmto milostivým miestom bol dojímavý, ale hlavne radostný. Ďakovali sme za milosť, že sme sa dostali na toto miesto, ktoré navštevujú ľudia z celého sveta. Pozdravili sme Pannu Máriu a osviežili sa vodou zo zázračného prameňa. Bol to krásny, neopísateľný zážitok: Na tretí deň sme navštívili trojstupňovú baziliku, kde sme strávili celé predpoludnie. O 9. hodine sa všetci pútnici prítomní v Lurdoch zišli v spodnej bazilike na slávnostnú sv. omšu, ktorú koncelebroval holandský kardinál s kňazmi z rôznych krajín. Aj naši duchovní otcovia sa zúčastnili na tejto bohoslužbe a podávali sv. prijímanie. Podzemná bazilika Pia X. pojme do svojich priestorov 30 tisíc pútnikov. Bolo uchwacujúce vidieť také množstvo

JASKYŇA ZJAVENIA.

veriacich duchovne spojených s veľkňazom. Sv. omša bola v latinskom jazyku. Slzy radosti a nadšenia sa miešali so slzami smútku najmä pri pohľade na veľké množstvo telesne postihnutých a pripútaných na vozíky. Odchádzali sme z tohto miesta duchovne posilnení. Po slávnostnej bohoslužbe sme prešli do strednej baziliky, ktorá má okrúhly tvar. V bazilike je 15 oltárov, z ktorých každý predstavuje jedno tajomstvo sv. ruženca. Z tejto baziliky sme prešli do najvyššej, kde sa práve konala sv. omša. Slová krásne a nádherné sú pre túto baziliku slabé. Bazilika ako celok je zasvätená Ružencovej Panne Márii. Zvláštna chodba vedie k nevelkej miestnosti, kde je po celý deň vystavená Sviatosť oltárna k verejnej poklone. Po prehliadke baziliky sme mali Krížovú cestu podľa našich zvyklostí. Krížová cesta v Lurdoch je situovaná podobným spôsobom ako u nás len s tým rozdielom, že jednotlivé postavy sú voľne vstavané a mierajú asi 3 m. Po skončení tohoto kajúcneho úkonu jedna naša skupina odišla na sv. spoveď a druhá zaujala miesta na kúpanie v zázračnej vode. Čakali sme v dlhej miestnosti na drevených laviciach osobitne ženy a osobitne muži. Modlili sme sa a duchovne sme sa pripravovali do kúpeľa, do ktorého nás postupne po jednom prijímali. Všade panovala láska a ochota. Úkon spočíval v urobení kríža na sebe, v pobozkaní sošky Panny Márie a v ponorení sa do studenej vody. Po kúpeli sme sa ohriali na slniečku a odobrali sa buď k jaskyni, do baziliky, alebo navštíviť starý mlyn, kde žila sv. Bernadette.

O 17. hodine sme obdivovali sprievod vozíčkárov so zažatými sviečkami, uprostred ktorého kráčal kňaz s prevelebnou Sviatosťou. Bolo dojímavé, ako títo chorí s veľkou vierou prišli na toto milostivé miesto načerpať duševnej sily. Večer o 21. hod. bol sprievod pútnikov podľa národov, miest a komunít. Kráčali sme so zažatými sviečkami a s oduševneným spevom na perách. Ave, ave, ave Mária znelo mohutne ako odraz veľkej viery a úcty. Pri každom "ave"

sme sviečky zdvíhali smerom k nebu. Medzi piesňami sme sa modlili ruženec. Sprievod trval asi hodinu. Procesia sa ukončila modlitbou Raduj sa nebies Kráľovná.

Štvrtý deň púte sme začali sv. omšou v jaskynke Zjavenia. Koncelebroval ju vysokodôstojný otec biskup E. Kojnok za asistencie našich duchovných otcov a ďalších dňazov. Zhromaždili sa tu všetci pútnici zo Slovenska spolu s chorými na vozíčkoch. Predniesli sme svoje prosby za náš národ a za pokoj. Pútnikom sa prihovril živými slovami náš otec Stanislav. Lekciu čítal Ján Lančarič. Veľmi dojímavá a milá chvíľa bola, keď dievčatko na vozíčku prijalo od otca biskupa prvé sväté prijímanie. Svätou omšou sme sa s Lurdami rozlúčili.

Cestovali sme juhom Francúzska - smer Avignon. Zastavili sme sa v starobyľom meste Beziere, kde sme si prezreli starobyľý chrám a od revolúcie opustené sídlo arcibiskupa. Prenocovali sme v meste Toulon. Nasledujúci deň bol už piatok a pred nami dlhá cesta do posledného cieľa našej púte - Torino. Cestou sme videli krásne mestá Nice, Cannes a Monaco. Desiatkami tunelov sme sa dostali k talianskym hraniciam. Trvalo ešte dlhšiu dobu, kým sme sa dostali do Turína a na miesta, ktoré tu založil a vybudoval sv. Ján Bosco - priateľ a ochrana mládeže. Na tomto mieste sme mali aj sv. omšu. Prezreli sme si miesto kde žil, pracoval a vychoval opustenú mládež tento veľký pedagóg a ctiteľ Panny Márie Pomocnice kresťanov. V chráme, ktorý za pomoci mnohých darcov vybudoval, odpočíva teraz jeho telesná schránka. V krypte sú telesné pozostatky sv. Dominika Sávia, sv. Tarzia, zakladateľky ženskej rehole Saleziánok sv. Márie Mazarelli a ďalších. Pomodlili sme sa tu za našich miništrantov a mládež. Potešiteľné bolo stretnúť na tomto mieste kostolníka - Slováka.

Náš púťový program bol týmto vyčerpaný a zostávala už len cesta domov. Vracali sme sa cez Alpy, Rakúsko s malou zastávkou. Tešili sme sa na stretnutie s rodinami a s farníkmi, aby sme sa podelili s odpustkami a milosťami, ktoré ako dúfame sme na tejto milostiplnej púti získali.

Pútnička

Farníci sa pýtajú ... a tu je odpoveď

1. Môže sa ísť cez deň dvakrát na sv. prijímanie?

Áno, môže, ale v druhom prípade musí byť na celý svätý omši. Teda nemohol by ísť, keby prišiel na druhú sv. omšu neskoro, alebo keby chcel prijať mimo sv. omše.

2. Čo sú to sväteniny a ako sa líšia od sviatostí?

Sviatosti ustanovil Pán Ježiš, sväteniny Cirkev. Sviatosti je sedem a svätenín je veľa. Sviatosti sú ďaleko účinnejšie pramene Božej milosti ako sväteniny.

Podľa príkladu Pána Ježiša, ktorý žehnal ľudí aj veci, napr. žehnal deti, apoštolov, chlieb, ryby. Podľa tohto príkladu aj Cirkev požehnáva a svätí niektoré veci a ľudí, aby nám tak sprostredkovala milosti. A tak Cirkev porúča do Božej ochrany deti, matky, chorých, novomanželov, požehnáva domy, pokrmy, nápoje, ovocie, pôdu, plody zeme, autá, lode, továrne, atď. Cirkev svätí aj veci - kostol, oltár, kalich, vodu, sviece, knižky, ruženca a pod. Ale aj osoby. Biskupi aj kňazi to robia znakom kríža, ktorý je posvätným znamením spásy. Obyčajne sa používa aj svätená voda. Pokropenie svätenou vodou, ak ho používame s vierou, je veľmi účinné a svätená voda by nemala chýbať ani v jednej domácnosti.

Teda popri sviatostiach vážeme si aj sväteniny, aby sme z týchto bohatých zdrojov čerpali silu a pomoc na cestách.

(MM)

ČO NÁS NETEŠÍ ?

V tomto príspevku poukážem na isté problémy pri bohoslužbách vo farskom kostole (a nielen tam) a podám návrhy a úpravy.

1. Ešte stále niektorí, ale aj tí zdraví zostávajú počas svätej omše vonku v tej "čertovej kaplnke" (na Veľkú noc ich bolo 116). Aj cez upozornenia situácia sa nám nezlepšuje, pričom v kostole je miesta dost. Prosím veriacich, aby nezostávali za lavicami, pretože zablokujú vchod do kostola, a tak sa niektorí ozaj môžu domnievať, že kostol je plný.

2. Niektorí rodičia, či starí rodičia obsadzujú lavice malými deťmi a starší si nemajú kde sadnúť. Deti majú miesto vpredu a tie menšie keď sedíte, dajte si na kolená, aby ste starším umožnili si sadnúť.

3. Dievčatá, vpredu pri väčšej účasti veriacich (slávnosti) neobsadzujte lavice, len vtedy, ak by po začiatku ostali voľné.

4. I keď slniečko a teplo zvädza, prosíme príslušníčky nežného pohlavia, aby prichádzali na bohoslužby oblečené ako sa patrí na sestry Pána.

5. Mládenci majú miesto pri oltári sv. Jána Nepomuckého alebo pod chórom.

6. Ženy, prosím, nesadajte si v nedeľu a vo sviatok na stoličky pod chórom a tak neberte mužom i to málo miesta, čo im ešte v kostole ostalo.

Ďakujem za pochopenie!

(MM)

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE V SLÁVNOSTNOM ŠATE

Za krásneho počasia a peknej účasti veriacich v nedeľu 31. mája 1992 pristúpilo k prvému sv. prijímaniu 51 detí a 2 dospelí z našej farnosti. Rodičia a priatelia detí vyzdobili chrám vencami a kvetmi, ale taktiež očistili a ozdobili okolie chrámu. Nad vchodom 51 mien v červených srdiečkach oznamuje, kto sú tie šťastné deti.

A tak deti sa od fary za sprievodu miestnej dychovky a hlaholu zvonov v krásnych šatách uberajú k Pánovmu stolu do kostola. Pod vedením sestry Eleonóry sa deti správajú dôstojne a svojimi živými spevmi a modlitbami vyjadrujú svoju túžbu po najlepšom Priateľovi. Duchovný otec, ktorý deti aj pripravoval, v príhovore poukazom na mnohé eucharistické zázraky posilňoval vieru, lásku túžbu detí po Ježišovi. Rodičom pripomenul, že to nie je jednorazová záležitosť a "teraz bude svätý pokoj", ale dlhodobá. To semeno, tú ušľachtilú priesadu bude treba polievať, kultivovať, ošetrovať, chrániť pred škodcami a v tom im je veľkou pomocou Eucharistia a mariánska úcta.

Zvlášť dojímavé bolo spoločné podakovanie detí rodičom a krstným rodičom, kde deti ďakovali za život, za vieru, lásku, modlitby a za všetko, čo im v živote vykonali.

Slávnosť okrášlil hodnotným spevom pán organista so spevokolom, mladí s hudobnými nástrojmi ako i mladí umelci, ktorí zahrli na organe a trubke - Ave Mária.

Po skončení sa deti zastavili na farskom dvore, kde bolo "agapé" - priateľské posedenie detí s chutným občerstvením. Ved ich všetky spája Ježišova láska...

Popoludní bolo ešte zasvätenie detí Panne Márii s detskou akadémiou - modlitby, spevy, básničky, ktorú tiež obohatili mladí krásnymi spevmi.

Pán Boh zaplat' všetkým za krásny duchovný zážitok a prosme Pána, aby tieto deti i naďalej úprimne Ježiša milovali a zostali mu navždy verné.

Päťdesiatnici ďakujú ...

50

Dlhé roky sme so smútkom konštatovali, že jubilujúce ročníky, ktoré sa schádzali na stretnutiach v škole, na zámku, či na iných miestach, zabúdajú ... Bolo síce pekné, že s vdakou sa schádzali pri hrobch svojich už zomrelých učiteľov, že s vdakou zaspomínali na to či ono, ale na Toho, ktorý im dal najviac, pre Toho už nezostalo ani slovkovo vdaky. A tak sa stretnutia konali často bez modlitby, bez ďakovnej bohoslužby, ba boli aj prípady, že jubilanti šli okolo otvoreného kostola, ale doň nevošli... Tu sme videli, aká je chorá duša našej farnosti, ako je vzdialená stredná generácia od Boha. Aj tí nabožnejší sa zväčša hanbili za svojho Boha a prispôbili sa tým druhým, aby sa snád nez dali "zaostalými" a neutržili nejakú výsmennú poznámku.

Chvála Bohu, táto smutná história trvala do 22. mája 1992, kedy sa zišli tí, čo sa v tomto roku dožívajú svojej 50-ky, aby sa Bohu podakovali ďakovnou sv. omšou a poprosili o ďalšiu pomoc Božiu v nastávajúcích rokoch. Kazateľ popri oslave vdáčnosti, ktorá ako pšenica vyrastá z dobrej pôdy, rozoberal príslovie, že 50-ka je mladostou staroby (vycibrený rozum, skúsenosti, večne mladá duša, mladost viery, nádeje) a povzbudil jubilantov, aby túto druhú mladost rozvíjali pre dobro všetkých.

Bolo to povzbudivé stretnutie a tak si želáme a dúfame, že i ďalší veriaci jubilanti užívajúci bohatých darov; nezabudnú na Darcu a svojho najväčšieho Dobrodincu.

(MM)

Slávnosť na našej "Olivovej hore"

V malebnom prostredí, ozaj akoby na Olivovej hore na vyvýšenom mieste na Kalvárii, pri kaplnke Nanebovstúpenia Pána, vo štvrtok 28. mája za peknej účasti veriacich sme oslávili konečné víťazstvo nášho Pána, keď vstúpil na nebesia. Kazateľ povzbudil prítomných k pevnej viere vo večný život, aby sme všetko konali pod týmto zorným uhľom a citoval konvertitu A. Frosarda: "Mnohí spoznajú ako som ja spoznal v deň svojho obrátenia, že je aj "iný svet" a zažívajú obrovské prekvapenie a uvidia svetlo, k čomu nie sú potrebné telesné oči."

Bolo nám tam dobre s Pánom, ale vieme, že nestačí len rozjímať o večnom šťastnom domove, ale že si treba svojím životom, prácou a dobrotou vytvoriť tie najlepšie predpoklady, aby sme tam nechýbali.

Prvé diecézne stretnutie miništrantov po 40 rokoch

23. - 24. mája 1992 sa 9 miništrantov z našej farnosti zúčastnilo I. diecézneho stretnutia 1300 miništrantov Trnavskej diecézy, ktoré sa po 40 rokoch uskutočnilo v Šaštíne. Spolu s našim kostolným otcom Jánom Lančaričom sme sa v sobotu ráno vydali na cestu. Miništranti ešte nemali možnosť zúčastniť sa takejto akcie, a tak boli všetci zvedaví na to, čo ich čaká. Asi o pol siedmej sme už boli v Šaštíne a ubytovali sme sa v stanovom mestečku v areáli Gymnázia sv. Jána Bosca.

O desiatej sa pohol dlhý biely zástup 1300 miništrantov a slávnostne vchádzal s množstvom kňazov a spolu s otcom arcibiskupom Jánom Sokolom do šaštínskej Baziliky. V bazilike sa mali udiť radostné

chvíle pre celú saleziánsku rodinu i pre celú Trnavskú diecézu - vysviacka siedmich saleziánskych diakonov za kňazov. Svätú omšu spojenú s vysviackou celebraval otec arcibiskup.

Večer, po športovom popoludní sa slúžila pre miništrantov sv. omša. Celebraval ju otec arcibiskup a v homílii sa prihovoral k miništrantom. Povzbudzoval nás k vzornému správaniu nielen v kostole, ale aj v osobnom živote. A tiež, aby sme sa navzájom povzbudzovali a aby práve miništranti, ktorí prislúhajú kňazovi pri takých svätých tajomstvách akými je sv. omša, boli príkladom všetkým veriacim.

Po sv. omši bol sviečkový sprievod, ktorý mal obrovskú symboliku. Po sv. prijímaní svietili nielen sviečky v rukách miništrantov, ale aj ich duše. Vedľa k nim prišlo Svetlo sveta - Ježiš Kristus! A tak sme mali aj my vyjsť z tohoto národného pútnického miesta do svojich farností a svietiť dobrým príkladným životom.

V nedeľu doobeda sa všetci miništranti zúčastnili primičnej sv. omše, ktorú slúžili novokňazi. Na konci bohoslužieb si miništranti obnovili svoj miništrantský slub zaspievaním piesne "Na svoju česť Ti sľubujem ..." a plní radosti a nadšenia sa rozišli domov.

Dúfam, že tí miništranti, ktorí boli poctení tým, že sa mohli zúčastniť tohoto veľkolepého stretnutia, povzbudia aj svojich "kolegov" a budú verní jeho odkazu - byť príkladom pre všetkých veriacich! A že tí, ktorí sa nemohli zúčastniť tento rok, budú môcť ísť nabudúce.

(JV)

SEBAVEDOMIE VZRÁSTÁ . . . ?

V minulom čísle sme konštatovali, že kresťania majú veľmi slabé kresťanské sebavedomie, že neraz pri urážkach náboženstva mlčia. No zdá sa, že svitá na lepšie časy., keď práve v tej čakárni, kde predtým katolíci mlčali, tentokrát sa ohlásili, keď jeden pán kritizoval, aké si tí farári stavajú fary a ako od ľudí vypyujú peniaze. Bolo mu vysvetlené, že si to kňazi nestavajú pre seba a majú s tým len starosti. Ďalej dodal, že príspevky sú dobrovoľné a že ani od neho nikto nepýta. Rozhorčený pán stíchol. Áno, treba pokojne vysvetlovať. Pravda nepotrebuje hlučnosť a zvyšovanie hlasu. Citíme ako je veľmi dôležité, aby sme svoju vieru dobre poznali, aby sme tak pokojne a presvedčivo mohli poukazovať kde a aká je pravda.

(MM)

Z našej stavby

V apríli sa po rozpačitom začiatku rozbehli práce i na našej stavbe farského strediska. Boli dokončené schody v budove, priečky vo všetkých troch traktoch a svetlík je pred dokončením. Pripravujeme materiál na elektro a vodoinštaláciu ako i kúrenie, čo by malo byť hlavným cieľom pre nastávajúce obdobie, aby sa mohlo začať omietať.

Chcem dúfať, že sa ozvú s ochotnou rukou aj odborníci z uvedených profesií a aj pomocníci ukážu väčšiu ochotu i elán, samozrejme, česť výnimkám. Do 31. mája v počte z lásky odpracovaných hodín je toto poradie: Peter Gálik, Štefan Kmoško, Vladimír Žažo, Pavol Gajarský, Jozef Vavro, Žažo st., Ján Solár (Lošonec) Ľudovít Vavro, Adamec z Majdánu, Peter Štajger, Štefan Štibraný, Ing. Jakubička atď. Doteraz sa zapojilo 78 brigádnikov. Úprimná vďaka! Pán Boh zaplat.

ZMENILA STAV I PRIEZVISO

Naša dlhoročná obetavá aranžérka kvetov nášho farského kostola Adela Slobodová dňa 25. apríla

zmenila svoj stav a bola "vysvätená" na manželku a zmenila priezvisko (dvojnásobnú slobodu) na Pinčeková. Blahoprajeme a želáme šťastné manželstvo. Ale tiež ďakujeme.

Vďaka Adelka, za toľké hodiny lásky, toľko krásnych kytic na oslavu Stvoriteľa, na oslavu prečistej Panny, vďaka za svedectvo živej viery. Boh Ti to štedro odplatí!

Tak trochu dúfame, že keď bude môcť, nám ešte pomôže, ale kto nám ju nahradí, ak už môcť nebude...?

(MM)

HODY V NAŠEJ FARNOSTI

Slávnosť Patrónky chrámu spojenú s výročím posviacky chrámu bude v tomto roku sláviť v týchto dňoch:

Smolenice - 6. september
Lošonec - 26. júl
Smol. N. Ves - 16. august

Čo nového v Lošonci?

Začiatkom leta začínajú rôzne púte a kcie našich veriacich. V tomto roku úvod patril životnej púte našich 11 veriacich za Matkou Božou v dňoch 11.5. - 16. 5. 1992 do Lurd, hlavne ako podakovanie za sprostredkované doterajšie milosti s prosbami o ochranu v ďalšom živote.

Na nedeľu 17. 5. 1992 pripravila KJ žien oslavu Dňa matiek v miestnej Materskej škôlke. Prítomným matkám pripravili program detí materskej škôlky a zahrala i miestna hudba. Podakovanie za prihovor patrí nášmu pánu dekanovi Mrvovi a spestrenie oslavy piesňami mladých zo Smoleníc.

Pri tejto príležitosti nemôžeme nespomenúť i ženy matky, ktoré sa vzorne starajú o čistotu nášho kostola, ako i jeho okolia pri výsadbe a ošetrovaní kvetov. Sú to Hornáková M., Lávečková B., Nídllová A., Bednárová V., Štibraná M., Horváthová P., Sabová M., Portášová O., Vanková E., Chvalová M., Denkócyová E., Sládková L., Slobodová J., Vanková A., Vanková C., Filová M., Kosáková C., Nováková A., Ondrišková T., Štibraná P.

V nedeľu 23. mája na sviatok Panny Márie Pomocnice bola svätá omša v horách pri kaplnke. Zároveň sme si pripomenuli 45. výročie jej posviacky.

(Loš)

45 ROKOV OD POSVIACKY ● KAPLNKY V LOŠONCI ●

Na pamiatku prežitia druhej svetovej vojny a ku cti Panny Márie Fatimskej v roku 1946 občania Lošonca postavili v Jahodníku kaplnku. Na jej stavbe mal veľkú zásluhu i bývalý učiteľ Minárik, ktorý so svojimi žiakmi ručne nosil kameň na jej stavbu. Po roku sa začali prípravy na jej vysviacku. Vysviacku určil miestny pán farár Vitál Cvičelá na nedeľu 15. júla 1947.

Bol krásny slnečný deň. Pred kostolom sa zišlo mnoho ľudí. O 9. hodine sa rozozvučali všetky zvony. Ľud začal spievať pieseň o zjavení vo Fatime:

"Trinásteho mája v kraji Iria zjavila sa dieťkam Panna Mária.

Ave, ave, ave Mária, zdravas, zdravas Mária. Pieseň sa striedala s dychovou hudbou. Učiteľ Minárik upravoval sprievod. Vpredu traja mladí niesli dvojmetrový kríž. Po každých 10. krokoch sa nosiči menili od najmladších až po najstarších. Na vysviacku

bol pozvaný aj hosť z františkánskeho rádu z Trnavy, ktorý predniesol slávnostný prejav. Po skončení bohoslužby bola kaplnka i križová cesta posvätené. Sprievod s križom a zástavami sa zoradil do štvorstupu a za veselého vyhrávania dychovky sa vybral ku kostolu. Po poďakovaní sa veriaci rozišli.

(Loš)

Jánošíkove studienky

Pocestný alebo turista prechádzajúci zo Smoleníc na Záhorie medzi Čiernou skalou a Veterníkom sa môže občerstviť pri prameni "Jánošíkove studienky". Čo hovorí o nich povest?

Skupina zbojníkov pri prameni počula hrkot voza na ceste spájajúcej Smolenický zámok s Plaveckým a Bukovským zámkom. Išli sa pozrieť, aký to ide povoz. Kočič keď zbadal zbojníkov, šibol do koní. Zbojník Surovec ako dobrý bežec povoz dostihol a chytil kone za uzdu. Zbojníci obklúčili voz a pýtali sa kočiša na smer ku grófstvu a hradu Plavecký Mikuláš. Kočič stojaci na sene jednou rukou zdvihol ťažký kus dreva a ukázal smer. Prekvapení zbojníci sa pýtali na jeho meno. Volajú ma Uhorčík. Vyzvali ho, aby seno zhádzal a neslúžil gazdovi. To teda nie. "Čaká ma dereš, ak nespĺním rozkaz". Medzi Surovcem a Uhorčíkom došlo k šarvátke. Zakročil zbojnícky kapitán a začal Uhorčíka presviedčať sľubovaním slobody a mešcom zlatých dukátov. "Chcem byť slobodný", povedal Uhorčík a podal ruku najprv kapitánovi, potom všetkým zbojníkom a nakoniec zložil zbojnícku prísahu. Vyprial sa a odširoval kone a povedal im: "Idem na slobodu, choďte aj vy".

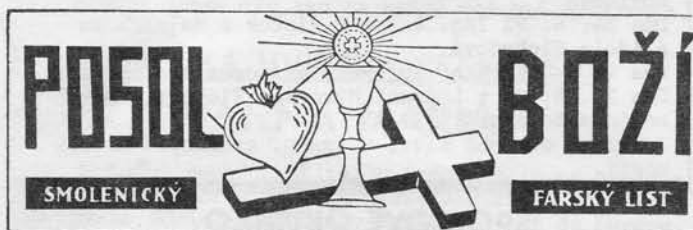
Miesto, kde sa stretli zbojnícki tovariši. Tuh pomenoval "TOVARIŠSKÁ" a prameň "JANOŠÍKOVE STUDIENKY".

(Loš)

Príhovor redakcie

Mnohí ste možno zaznamenali, že redakcii Smolenického posla sa vždy nepodarilo pripraviť čísla časopisu tak, ako by to malo byť. Preto prosíme čitateľov i autorov článkov o pochopenie. Náš časopis pripravujeme v nie ideálnych podmienkach a skutočne časovej tiesni. Vieme kam kráčame a máme v úmysle slúžiť vám dobre.

Nedávno nás potešil ohlas z Trnavy. "To čo som videl, je výborné!" Takto sa vyjadril o našom farskom časopise historik a publicista pán Hadrián Radváni. Nemajte nám za zlé, že citujeme. Možno sa mu dostalo do rúk práve jedno z tých lepších čísel.

Trnavský historik pán Hadrián Radváni nám zaslal dva hodnotné príspevky, za ktoré mu srdečne ďakujeme a radi ich uverejníme. Taktiež nám poskytol jedno číslo predchodcu terajšieho Smolenického posla a to smolenický farský list Posol Boží z januára 1937 a jednu prílohu Mládež mládeži z januára 1936. Uverejňujeme ich ako samostatné prílohy tohoto čísla Smolenického posla. Iste si radi prečítate tento 55 rokov starý časopis našich rodičov a starých rodičov. Je napodiv aktuálny a hodný vážneho zamyslenia aj dnes.

Predchodca nášho terajšieho časopisu bol uvedený aj v práci: "Katolícke farské noviny, časopisy a listy na Slovensku do roku 1950", ktorú napísal Hadrián Radváni. Práca vyšla xerograficky v 20 exemplároch v januári 1990 a bola rozoslaná do rôznych vedeckých a národných knižníc.

Redakčná rada

PREDCHODCA SMOLENICKÉHO POSLA

Smolenická farnosť má svoj "svojský" farský časopis. Tento časopis je akiste všetkým farníkom milý a blízky. Ved skutočne obsahuje veľa, ba povedal by som, že vo svojej pestrosti dáva poučenie a vychováva, informuje a radí.

Keď sa mi dostalo do rúk jedno číslo, rozhodol som sa napísať a ja dávnom 'predchodcovi' časopisu Smolenický posol.

Prečo? Aby sa nezabúdalo, že Smolenice patria medzi tie farnosti, kde už pred 57. rokmi začal vychádzať farský časopis.

Bolo to v roku 1935, keď miestny pán farár Jozef Šimúth začal vydávať časopis "Posol Boží" - smolenický farský list. A treba aj doložiť, že vyšlo aj niekoľko čísel prílohy tohoto časopisu pod titulom "Mládež mládeži".

Pre osvetlenie i zachovanie uvedieme aspoň tie najdôležitejšie dáta o tomto farskom časopise.

Posol Boží - smolenický farský list, vychádzal v Smoleniciach mesačne. Vydavateľom bol rímsko-katolícky farský úrad v Smoleniciach a redaktorom (neuvedeným) bol miestny dp. farár Jozef Šimúth.

V roku 1935 vyšli dve čísla po 4 stranách. Časopis pokračoval aj v roku 1936, kedy bolo vydaných 11 čísel po 4 stranách a v roku 1937 vyšlo posledné 14. číslo.

Príloha "Mládež mládeži" vyšla dva - tri razy (presne nezistené) v roku 1936.

Časopis vychádzal ako rozmožnenina. Mal dobrý informačný obsah s programami farských podujatí, sviatkov, púti a podobne.

Pomerne veľké finančné náklady boli príčinou zániku časopisu. Avšak odberatelia "Posla Božieho" sa preorientovali na iné katolícke časopisy.

M. Hradný

II. ročník "Hier kresťanskej mládeže"

Naši mladí aj v teniskách ...

To, že naša mládež nelení, určite každý z nás vie. Počujeme jej krásne hlasy počas svätých omší, starší občania ju poznajú z návštev, ktorými pomáhajú nieť bremeno staroby a samoty. Reprezentuje nás dôstojne na rôznych kresťanských akciách a je skutočnou radosťou pre každého rodiča, ale i kresťana našej obce. Mladí ľudia sú skutočným osviežením nášho duchovného života.

Dnes by som však chcel opísať inú kategóriu ich činnosti. Iste ste sa mnohí dopočuli, že v našej obci v areáli ZŠ sa nedávno (7. - 9. mája) stretli mládežníci z celého Trnavského okresu, zástupcovia Nitrianskeho okresu a okresu Bratislava-vidiek.

Tri dni sa borili s nástrahami súťaží, ktoré pripravilo KCM v Trnave a naša smolenická mlad pod názvom II. ROČNÍK HIER KRESŤANSKEJ MLÁDEŽE.

To, že naša mládež sa nerozvíja len duchovne, ale aj telesne, dokazujú výsledky. Nie vždy boli najlepšie, ale bojovali o česť našej obce s maximálnym nasadením.

Výsledky v hodnotení obcí Smolenice skončili na 3. mieste. Štafetu 4 x 250 m vyhrali chlapci v zložení: D. Vitek, I. Sóos, R. Greguš, I. Augustín. Dievčatá vyhrali futbal: S. Sóosová, N. Šestáková, K. Gergelová, M. Smolíková, K. Hlásna, E. Gašparovičová, J. Gašparovičová. Mladší chlapci takisto vyhrali futbal. Starší chlapci v basketbale skončili tretí a vo volejbale dievčatá druhé. V týchto športoch nás reprezentovali: B. Mikláš, I. Hrotka, L. Kyselica, P. Vajsábel, E. Smolík, J. Sloboda, P. Gálik, R. Hirner, M. Hrdlička, P. Pobjecký, E. Novák, K. Stoláriková, N. Pluhárová, L. Kozáková a ďalší.

Že tu bojovala kresťanská mlad bolo naozaj vidno. Nebolo počuť oplzlých slov, usporiadatelia nemali problémy s porušovaním disciplíny, a tak sme mohli v sobotu poobede síce unavení, ale určite nie znechutení po trojdňovom maratone, spokojne zaželať

každému šťastný návrat domov a vyjadriť nádej, že o rok sa tu stretneme zas.

Troška nás prekvapil malý záujem rodičov. Vedť tu športovalo asi 80 detí z našej farnosti a približne 300 detí zo spomínaných okresov a za celé 3 dni sa prišlo pozrieť ani nie 20 rodičov na svoje súťažiacie deti, ak nerátam tých rodičov, ktorí pozerali z oblokov blízkeho činžiaka. Škoda, ved' boli 3 dni voľna.

Súťaže sa však neobišli bez záujmu svetskej vrchnosti s predstaviteľom duchovného života. Medzi súťažiacimi sme stretli predstaviteľov obce v zastúpení Ing. Gašparoviča, ktorý sa prihovoril k účastníkom hier počas otvorenia, dôst. pána dekana smolenickej farnosti Miloslava Mrvu, ktorý hry otvoril a patrilo mu taktiež záverečné slovo. Videli sme taktiež poslancov OZ a členov komisie pre kultúru a šport Ing. Adamca, p. Boháčka, p. Opáľkovú a duchovných otcov iných farností.

Môžeme povedať, že hry sa nám v podstate vydarili, celé 3 dni súťaží, večerných diskoték, stretnutí, meditácií tvorili neopísateľný kolorit hier.

Smolenická mládež sa zhostila úlohy hostiteľa dôstojne, chlapci zvkári zabezpečili ozvučenie celého športového areálu (T. Lančarič, Ľ. a S. Adamcoví), dievčatá pomáhali aj našim kuchárkam p. Sedlákovej, p. Hirnerovej, Petronele, p. Kovačovičovej a ved. ŠJ p. Smolekovej. Dokázali, že už čo to z domácich prác vedia a tak dôstojne reprezentovali svoje mamičky. Po takejto veľkej akcii bolo treba dať všetko do poriadku a tu bolo zase vidno snahu každého urobiť si svoju prácu čo najlepšie. Musíme pochváliť najmä dievčatá, M. Šestákovú, sestry Gašparovičové, sestry Sedláčkové, sestry Čeligové, I. Holáskové, D. Jajcayovú, G. Novákovú, S. Sósosovú a ďalšie nemenované, ktoré sa zaslúžili o to, že sme mohli odovzdať v pondelok 11. 5. 1992 školu p. riaditeľke Beňovičovej v takom stave, v akom sme si ju 7. 5. prebrali. To potvrdili i pani upratovačky, ktoré si starostlivým okom svoje rajóny prehliadli.

Ešte som zabudol na bufet, ten mala na starosti M. Stanová. Ako študentka ekonómie zvládla náročnú úlohu a 3 dni dokázala sladkosťami, limonádami i ovocím zásobovať športovcov.

Záverom mi dovoľte, aby som vyslovil úprimné "Pán Boh zaplať" všetkým, ktorí sa podieľali na organizovaní hier:

organizačnému štábu Ing. Ľubošovi Biňovskému KC Trnava, Gabike Novákovovej, I. Holáskovej, I. Zvonárovej a M. Sedláčkovej.

- vedeniu školy za prepožičanie objektu školy a športového areálu
- starostovi obce p. Stanislavovi Jajcayovi za poskytnutie dotácie 1000 Kčs
- vdp. dekanovi za svätú omšu, ktorú odslúžil za

zúčastnených športovcov a jeho morálnu podporu a všetkým pretekárom a divákovi za účasť na športových hrách.

Verím, že skončený II. ročník HKM nebol ročníkom posledným a tí, ktorí preberú štafetu, budú dôstojnými pokračovateľmi načatého diela.

Za organizačný štáb spísal

Peter Obúlaný

ÚSMEVNE Z HODÍN NÁBOŽENSTVA

Kňaz sa pýta druhákov akú sviatosť ustanovil Pán Ježiš po svojom zmrtvýchvstaní. Tu sa hlási dievčatko a hovorí: "Prosím, šibačku!"

Katechéta sa pýta škôlkárov, ako sa menoval Kainov brat. Chlapec odpovedá (asi má otca elektrikára) - prosím, Kábel.

Chlapec druhák pri odpovedi o vzkriesení naimského mládenca začína takto: "Jeden švárny šuhaj zomrel..."

PRIŠLI, ODIŠLI, SPOLOČNE

VYKROČILI ... (od 11. 3. - 31. 5. 92)

Do našej farskej rodiny pribudli nasledujúci najmladší kresťania katolíci, ktorých srdečne vítame. Sú to:

1. Lukáš Kománek, syn Petra a Emilie rod. Obúlanej, krst 15. 3. 92
2. Barbora Banárová, dcéra Jozefa a Jarmily rod. Lávečkovej, krst 21. 3. 92
3. Rastislav Boledovič, syn Miroslava a Aleny rod. Chudej, krst 11. 4. 92
4. Martina Némethyová, dcéra Petra a Ingrid rod. Rašlíkovej, krst 19. 4. 92
5. Mária-Lujza Banárová, dcéra Petra a Ivany rod. Demovičovej, krst 19. 4. 92
6. Jozef Slabý, syn Pavla a Ivany rod. Bašnákovej, krst 19. 4. 92
7. Natália Filová, dcéra Vojtecha a Márie rod. Nídlovej, krst 25. 4. 92
8. Lukáš Chvala, syn Antona a Ivany rod. Drahošovej, krst 25. 4. 92
9. Daniel Rábara, syn Jaroslava a Daniely rod. Mruškovičovej, krst 25. 4.
10. Sebastian Greguš, syn Ing. Jozefa a Ing. Anny rod. Hlavatovičovej, krst 2. 5.
11. Miriama Sládková, dcéra Mariana a Ruženy rod. Bejdákovej, krst 23. 5. 92
12. Tomáš Púchly, syn Pavla a Jany rod. Levárskej, krst 23. 5. 92
13. Júlia Cisárová, dcéra Jozefa a Júlie rod. Valentovej, krst 30. 5. 1992

Z našich radov odišli na večnosť:

1. Dňa 26. 3. 92 Ladislav Blažo, 84 r., prevoz z Bratislavy, pochovaný v Smoleniciach
2. 28. 3. 92 Jozef Holomek, 44 r., prevoz zo Žiliny, pochovaný v Smoleniciach
3. 10. 5. 92 Leopold Černický, 73 r., prevoz z Dolných Plachtiniec, pochovaný v Smoleniciach
4. 22. 5. 92 Cecília Mesíčkova, 71 r., pochovaná v Lošonci.

Vernosť si sľúbili a spoločne vykročili:

Dňa 28. 3. 92 Juraj Kopál a Ľubica Piešťanská z Chtelnice

Dňa 4. 4. 92 Michal Holkovič a Klaudia Oriškovičová

Dňa 24. 4. 92 Ing. Ľubomír Pinček z Majcichova a Adela Slobodová

Dňa 9. 5. 92 Peter Jurovatý a Andrea Kanichová

Dňa 23. 5. 92 v Lošonci Miroslav Sloboda a Miroslava Solárová.

Želáme od Boha život v láske, svornosti a vernosti.

ŠPORTOVÉ OKIENKO

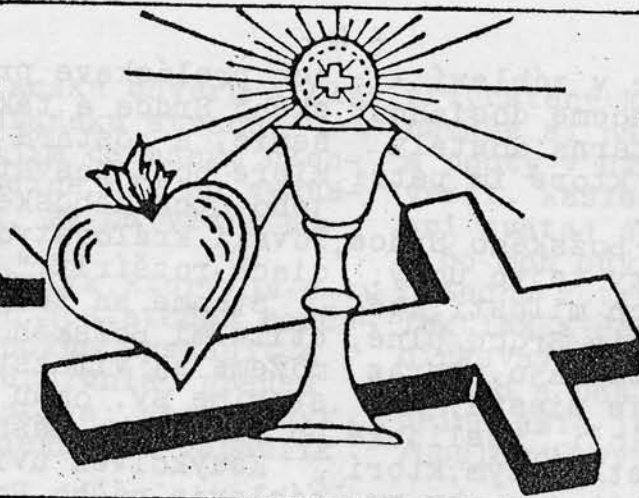
0 Dňa 11. mája sa uskutočnil na ihrisku v 0 Smoleniciach za slušnej účasti divákov futbalový zápas zo súťaže, ktorý bol aj zápasom 0 o majstra farnosti medzi Smolenicami a Lošoncom. Domáci vyhrali vysoko 6 : 1 a keďže vyhrali aj jesenný zápas v Lošonci, stávajú sa takto neoficiálnymi majstrami farnosti. Ozaj slabá to útecha za málo presvedčivé jarné výkony. A k tomu ešte zlé jazyky poznamenali, že sa stretol "krivý s kulhavým".

0 Čo nám zostáva - zasa len dúfať, že na jeseň to bude lepšie a že mužstvá našej farnosti zaberú a nebudú sa stále motkať v spodnej časti tabuľky najnižšej súťaže. 0

SMOLENICKÝ POSOL - vydáva Rímskokatolícky úrad Smolenice. Vychádza štvrťročne, náklad 500 ks. NEPREDAJNÉ! Tlačí Chemolak Smolenice. REDAKČNÁ RADA: predseda Jozef BLAŽO, členovia Jozefína ADAMCOVÁ, Ing. Jaroslav HUSTÁK, Júlia RAKOVSKÁ, Daniela SLÁDEKOVÁ. Registračné číslo OKRESNÉHO ÚRADU V TRNAVE - práv. 1/On/91.

POSOL

SMOLENICKÝ

BOŽÍ

FARSKÝ LIST

Smolenice, január 1937.

Číslo:14.

V KRISTU MILÍ FARNÍCI !

S „Poslom Božím“ vstupujeme do nového roku. Tento náš list dostal ako novoročný dar nové, krajšie ručičky, aby mohol už aj svojim zovňajškom pôsobiť na okrášlenie Vašich duší. Však čo je cieľom týchto listov? Vplývať na Vás, Drahí Veriaci, aby ste si aj Vy obliekli svoju dušu do nového rucha milosti Božej.

Daj nám Pán Boh všetkým svoje požehnanie! Mám, aby sme mohli písať to, čo je Vám a Vaším dušiam osožné; Vám, aby ste to čítali vždy s takou láskou, akou sa tieto listy píšú.

Na záhlaví nášho Posla Božieho vidíme: kríž, kalich s hostiou a srdce. Toto je programom v našej farnosti a dá Boh, že jednúc sa stane aj odznakom tejto fary.

Križ musí panovať u nás všade. Všetci sa dáme do práce, aby sme vy dobyli tomuto znaku Kristovmu miesto, ktoré jemu patrí, v našom srdci, v našich rodinách, a vo verejnom živote. Konštantin, keď bojoval proti pohanskému Maxenciovi, videl na nebi znamenie križa s nápisom: „V tomto znaku zvíťazíš!“ – My musíme tiež bojovať proti novopohanom, ktorí sú horší od starých, lebo sú úplnými bezbožníkmi, kým starí verili aspon vo svojich pohanských bôžikoch.

Za križ sa hanbiť nikdy nesmieme! Je znakom Kristovým. On povedal: „Kto mna vyzná pred ľuďmi, i ja ho vyznám

pred svojim Otcom, ktorý je na nebesách. Ale kto mna zapre pred ľuďmi, toho i ja zaprem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesách.“ Mt.10,32.33.

Sú mnohí aj u nás, ktorí sa boja križa. My sa nikdy nebojme ani vo verejnosti označiť seba týmto svätým znakom. Naša drahá mládež, ktorá je v združení nosí ho na svojich prsiach. Kiežby ho mala vždy aj vo svojom srdci, a súc v tieni križa vychovaná do- byla jednúc plného víťazstva pre tento svätý znak všade!

Kalich s hostiou nám pripomína svätú omšu, obetu to križa. V našej farnosti sa má uskutočniť, že z každej rodiny pôjde aspon jeden člen aj v robotné dni na sv. omšu. V nedeľu, pravda, všetci bez výnimky. Sv.omša má byť centrom nášho duchovného života.

Pripomína aj sv. prijímanie. Chvála Pánu Bohu, krásny je počet sv.prijímaní u nás. Ale či sú všetky tieto prijímania aj Pánu Bohu milé? Či nie je medzi nimi mnoho takých, ktoré ob- rážajú Pána Boha? A koľko je ešte ľudí, ktorí cez rok ani raz nepristúpia k tejto sviatosti lásky!

V záhlaví nášho Posla Božieho je kalich s hostiou v prostriedku, čo zn- merá, že aj v našom živote má byť bo- sk rytý pod spôsobom chleba stredi- skom, okolo ktorého sa má točiť naše smýšľanie, náš rozhovor, naša práca.

Na prvom mieste máme v záhlaví srdce. Cesta, ktorou chceme dosiahnuť, aby kríž a Sviatosť Oltárna dostaly miesto v našom živote, ktoré im patrí, je ucta Božského Srdca.

Kde sa zavedie ucta Božského Srdca, tam hneď badať aj účinky tejto ucty: „vyleje hojnosť všetkých milostí, ktorými je Jeho najsvätejšie Srdce plné, do tých srdc, čo ho uctievajú. Obraz Jeho Srdca na všetky tie miesta, kde sa na zvláštnu uctu vyloží, všelijaké požehnanie donesie. Všetkým tým, ktorí sa Pánovi zasvätia a obetujú, aby mu urobili radosť s rozširovaním tejto ucty podľa možnosti, ktoré im Ono nato dá - všetkým týmto prisľúbil, že im nedá zahnúť; že im bude útočiskom oproti všetkým ukladom ich nepriateľov, menovite v hodine ich smrti; že

ich preláskave prijme do svojho Božského Srdca a tak zabezpečí ich spasenie, a postará sa o to, aby v tej miere boli posvätení a oslávení od Jeho Otca nebeského, v akej sa usilovali kráľovstvo Jeho lásky v srdciach rozšíriť.“

Stanme sa teda všetci horlivými ctiteľmi Božského Srdca! Týmto dopomôžeme aj víťazstvu kríža u nás a postavíme sv. omšu a Sviatosť Oltárnu do strediska nášho života.

Keďkoľvek uvidíš, Drahý Priateľu, záhlavie nášho Posla Božieho, nech ti príde vždy na myseľ, že sa máš starať o rozširovanie ucty k Božskému Srdcu, máš byť neokroženým vyznavačom Kristovým a že strediskom tvojho života má byť sv. omša so svätým prijímaním. Pamätaj vždy na náš program!

ABY SME BOLI NA ČISTOM.

Každý spolk a každá spoločnosť má určité pravidlá, ktoré musí každý zachovávať, kto chce byť členom tej spoločnosti. Aj Cirkev katolícka je spoločnosťou, ktorá má určité predpisy. Tieto predpisy dáva v prvom rade Pán Boh, vysvetľujú ich pápež a biskupi.

Keď niekto chce byť dobrým kresťanom katolíkom, pravda, musí tieto predpisy rešpektovať a zachovávať.

Povinnosťou knazov je oboznamovať veriacich s týmito predpismi a jestli upadly do zabudnutia, znovu ich pripomínať. Mnohí to nazývajú síce politizovaním, ale každý dobre smýšľajúci katolík bude vedieť, že tu neide o politiku, lež o obranu Cirkvi, Verímboha, Desatera, sviatostí a čokoľvek bolo naším predkom a i nám by malo byť svätým.

Citujem preto doslovne niekoľko viet zo spoločného pastierskeho listu našich ppa biskupov zo dňa 26. novembra 1924.

„Nasledujúc príklad hollandských, nemeckých a švajčiarskych biskupov z lásky, ale rázne a prísne vám na vedomie dávame nasledovné smernice a upravujeme naše duchovenstvo i vás, aby ste vedeli, čoho sa držať:

1. Zakázané je, aby sa kresťania katolíci pridružili protikresťanskému spolku hociakého mena a odboru. Ku

protikatolíckym sdruženiam volky-nevolky musíme pripočítat nie len všetky anarchistické, nihilistické, ale i rozličné socialistické a komunistické sdruženia. O tajných slobodnomurárskych spolkoch tiež každý vie, že idu o život Cirkvi.

2. Keď majú katolíci možnosť, aby sa sriadili v stavovských družstvách, ktoré neurážajú náboženstvo, sú povinní z protikresťanského odborového sdruženia vystúpiť.

3. Trpieť, aby dočasne zostal zapísaný katolík v sozname protikresťanskej organizácie, sa môže len pod týmto spolujestvujúcimi štyrma podmienkami:

a/ ak patričný člen dobromyselne sa domnieval vtedy, keď sa dal zapísať, že je to dovolené;

b/ keď môže dokázať, že jedine preto odvádza členovský poplatok, aby si zachránil nevyhnutne potrebné živobytie, to jest, natoľko je pod nátlakom teroru, že v opačnom páde by ho vyhnali z práce, z továren, z uradu; zo služby; v ostatnom však slubuje, že všemožne bude vyhýbať stykom s organizáciou a na schôdzky a rečenia nepôjde; ich noviny a čítania akby pod nátlakom i musel ich odoberať, nikdy čítať nebude a iným ich tiež čítať nedá a čítať nedovolí;

c/. ak svoju občiansku dôveru a hlas neoddá na protikresťanskú stranu;

d/. ak on sám svojím dočasným členstvom alebo jeho rodina nie su vystavení nebezpečenstvu, že od viery odpadnú.

Taký kresťan katolík, ktorý je s tu uvedených pravidiel dostatočne poučený, a hoci mu bolo možno vystúpiť z protikresťanského združenia, predsa zlomyselne v nom zostáva: nesmie byť akcžto nekajúcný hriešnik a odpadlík

pripustený ku svätým sviatostiam, a nemôže si nárokovať žiadneho práva a pocty v Cirkvi, ktorej sa spreneveril. Nasledovne ani rozchorenie pri svätej spovedi mu nepatrí, a keď - čo Boh odvráť - až do smrti v tom hriechu zotrvá, ani cirkevný pohrab. Taktiež z čestných úkonov a úradov cirkevných, ako kmotrovstvo, syndikustvo a pod. sa vytvára, lebo tieto prináležia iba verným katolíkom." /Doslovný výňatok z past. listu!./

PO MISIÁCH.

S bolestným úžasom pozorujem, že od svätých misií nápadne mnoho ľudí zomiera náhle a bez zapätrenia. Od tej doby, čo boli u nás misie, zomrelo v našej farnosti 11 spovedcu povinných ľudí bez sv. spovede. Opierajúc sa o slová sv. Alfonza Liguri: "Nemyslím, žeby sa dostala duša toho do nešťastlivej večnosti, kto aspon jedny misie dobre vykonal", dúfame, že Pán Boh všetkých týchto prijí na milosť.

Ale pre nás živých je to ustavičná pripomienka, aby sme boli vždy pripravení na smrť. Ci tento nasledujúci rok neprinesie aj tebe takúto náhlu smrť? Vykonal si dobre svätú spoveď! Neodkladaj!

Nedávke od nás volali a posielali jedného na sv. spoveď - bola práve spoločná vianočná spoveď - nešiel. Na druhý den už ho volala smrť na spoveď pred samého Pána Boha. Neodkladaj! Posluchni svoju manželku, detá a prájdu!

SDRUŽENIE V LOŠONCI.

Sdruženie kat. mládeže v Lošonci zahralo krásne na Štáry večer divadelnú hru: "Slepý Pastier". Hra sa tak ľúbila obecenstvu, že ju museli zahrať štyri razy pre naplnenou sieňou. - Drahá mládež, prácu a svrncstcu pripravíš aj sebe aj svojim rodičom krásne chvíle. Začiatok je dobrý, čakáme ďalšiu prácu. Hár sa!

DARY NA PCSLA BOŽIEHO:
AŽ 2, MK 10, JB 20, PŠ 1, SH 5, MM 5, KP 3, JS 3, TV 5, FE 2, FP 5, KG 10, SŠ 10, MO 10, JH 5, LF 5, MS 2, IP 5, 50, Nádašan 70, JP 6, RD 20, JSch 10, NN 20, PL 12, 50, LG 18, MT 50, MM 10, L 5, PZ 10 Kč.
Nech Vám to božské Srdce hojne vynahradí, čo konáte takto za rozšírenie jeho kráľovstva na zemi!

NA ELEKTRICKÉ SVETLO

sa oteraz vybralo:
pre smolenický kostol: Kč 1632.30
pre lošönský kostol: Kč 550.80
pre neštichský kostol: Kč 606.-
Pán Boh Vám všetkým odplat, že sa staráte o výzdcu jeho dcmov! O pripadné ďalšie milodary ešte prosíme!

SPOLCK SV. VOJTECHA.

mal u nás začiatkom roku 1935 členov 197. Čuvteay sa zvýšil počet členov na 249, teda prírastok 52. Žiaľochu, toho roku však ešte ani jeden nový člen sa nepríhlasil. Prosím Vás, Drahí Veriaci, pripáste z každej rodiny niekoho za člena. Teraz máme zo Smolenice 149 členov, z Lošönca 48 členov, z Nešticu 52 členov. Hláste sa!

SBIERKY V ROKU 1936.

Pán Boh Vám zaplat mnohonásobne, Drahí Veriaci, za štedré milodary, ktorými ste podprili všeobecne cirkevné ciele. Na povzbudenie Vaše aj pre budúcnosť, uverejním výsledky týchto sbierok, hoci viem, že mnohým to bude trnom v oku a predmetom posmechu.

	Smol. Neštich	Lošönc
Africké misie	Kč 159.20	Kč 65.40
Pre sv. Otca	Kč 163.65	Kč 35.85
Misijná ofera	Kč 233.25	Kč 75.85
Tlačová ofera	Kč 92.30	-
Misijná pokladňa	Kč 109.95	/kým ju neukradli/.
Dielo šírenia viery	Kč 2358.20	
Sv. Detinstvo Ježišovo	Kč 413.80	

Opravdu krásny výsledok. Pán Boh zaplat!

SLOVENSKÉ KREŠŤANSKO-SOCIÁLNE ODOROVÉ SDRUŽENIE.

Od 15. mája 1891, keď bl. pamäti pápež Lev XIII. vydal svoju encykliku „Rerum novarum“ kresťanskí robotníci sa na celom svete sdrúžujú v odborové organizácie, aby si vedeli uhájiť svoje záujmy oproti neludskosti a ziskuchtivosti mnohých zamestnávateľov; aby si zlepšili životné pomery, zaisťovali slušnú a spravodlivú odmenu za svoju prácu, ktorú sám Spasiteľ svojím príkladom požehnal.

Aby sa naši katolícki robotníci nemuseli sdrúžovať vo všelijakých protikatolíckych organizáciách, založili sme skupiny Slovenského kresťansko-sociálneho odborového združenia aj v Smoleničiach /spolu s Neštichom/ a v Lošonci.

Cieľom tohoto združenia je: pracovať za hospodárske, sociálne a kultúrne záujmy členov aľa kresťanských zasad. Zastupovať členov a vyjednávať

so zamestnávateľmi o mzdových a pracovných podmienkach robotníkov, uzavierat so zamestnávateľmi kolektívne alebo individuálne smluvy, podporovať členov aľa podporných pravidiel združenia v nezamestnanosti, v chorobe, v mimoriadnej núdzi a pri iných mimořiadnych okolnostiach, poskytovať právnu ochranu členom v sporoch vzniklých z ich pracovných a mzdových pomerov, soznamovať členov s rozličnými hospodárskymi, sociálnymi a kultúrnymi otázkami atď.

Katolícki robotníci! Vaše miesto je v kresťanskom odborovom združení. Sociálna otázka sa nikdy nedá riešiť terorom, triednou nenávisťou, ale jedine na základe Kristovej nauky o láske a spravodlivosti voči bližnému. Preto vstúpte aj vy na túto cestu, ktorá vás povedie nie síce k pozemskému ráju, ale aspoň k slušnému živobytíu.

ŠTATISTIKA R.1936.

Narodilo sa: spolu 75.			
Smolenice:	18 chl.	17 diev.	spolu 35
Lošonec:	13	12	25
Neštich:	7	8	15
Zomreli: spolu 32.			
Smolenice:	9 muž.	11 žen.	spolu 20
Lošonec:	5	5	10
/ z mužských 1 nemluvňa/			
Neštich:	1	1	2
/ obidve nemluvniatka/			
Sobášení: spolu 19.			
Smolenice:	11	sobášov	
Lošonec:	7		
Neštich:	1		

Narodené dievky nech Boj ochraňuje skrze anjela strážcu, aby boly jednou rodičom na veľkú radosť! Zomrelým nech dá Pán boh ľahké odpčinutie a svetlo večné! Mladoženíchom nech dá Pán boh šťastie a blaženosť v rodinnom živote!

PÚTNIK.

Akcia na rozšírenie Pútnika svätovojtešského pokračuje dosť pekne. Doteraz sa prihlásilo zo Smoleníc 19, z Lošonca 4, z Nešticha 7 nových odberateľov. Spolu 30. Nasledujte aj vy ostatní tento pekný príklad, najmä tí, ktorí nemajú doma ešte žiadneho katolíckeho časopisu!

PÍSMO SV. NOVÉHO ZÁKONA.

Spolok sv. Vojtecha vydal pred niekoľkými dňami evanjelia v rozmere 15x10 cm. v plátne viazane za 8 Kč. Knižička je ozaj veľmi lacná. Teraz už naozaj nesmie chýbať táto kniha kniž zo žiadnej katolíckej rodiny. Pozrieť a objednať si ju možno aj na fare.

PROŠBA NA CHLAPCOV.

Je veľmi trápne počúvať, že naši chlapci neslušne okriakajú cudzincov, ktorí idú buď vozom alebo peši cez našu obec. Chlapci, ukážte, že máte trochu vzdelanosti a jemnosti! Buďte voči cudzincom vždy zdvorilí a ochotní!

V tomto novom roku prajem Vám, v Kristu milí veriaci, z uprimného srdca hojnosť božského požehnanja! Nech náš dobrotivý Otec nebeský vyslyší každú vašu prosbu a nech vás ozaj otcovsky ochraňuje a požehnáva! Daj, Bože, aby sme mohli v tomto roku mnoho uskutočniť z nášho programu nariadeného na zánlaví nášho Posla Božieho! Pamätajte často na nás vo svojich modlitbách! - Do ochrany Božského srdca Vás odporúča všetkých váš duchovný otec.

DRUHÍ CHLAPCI A DIEVČATÁ !

Vy ste pokladom Cirkvi a národa. Od vás závisí, aká bude budúcnosť ľudského pokolenia. Nesmiete sa teda diviť, že sa vedie veľký boj o to, aby vás dostali do svojich rúk nepriateľia viery a vlasti. Keď vás zavedú na zlé cesty, je isté, že tým podkopú piliery štátu a ulupia mnoho duší Cirkvi a tým aj Pánu Bohu.

Ste drahými dušami. Pán Boh vás stvoril na svoj obraz a svoje podobstvo; ste vykúpení drahou Krvou Kristovou; na vašej duši sa skveje, aspon by sa mala skvieť, posväcujúca milosť, ktorá vám dá právo na vstup do nebeskej radosti. - A túto drahú vašu dušu chceme zachrániť pre Pána Boha a zabezpečiť pre vás aj šťastnú budúcnosť tu na zemi.

Najlepšou zárukou tuzemského šťastia je pre vás čistota zachovaná v dňoch vašej mladosti. Po čistom živote v mladosti očakáva vás blažený život v rodine.

Čistota vášho srdca je aj najlepšou zárukou vášho večného spasenia. „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ Čistota srdca je najlepšou zárukou vašej viery, lebo doteraz nikto sa nestal nevercom, kto zachoval čistotu svojho srdca.

Na zachovanie tohoto vášho veľkého pokladu má vás každý mesiac, keď nám to Pán Boh dopraje, povzbudzovať tento list. Ja nebudem mnoho hovoriť, ale dám slovo samým chlapcom a dievčatám. Chcem uverejňovať listy mladíkov a dievčat z rozličných, aj inojazyčných novin, ktorými chcem aj vo vás zapáliť ohen oduševnenia za túto panenskú ctnosť a tým s Božou milosťou napomôcť vám k pozemskému ale aj večnému blahobytu. Ježišu, ochráňca panenských duší, žehnaj nášmu podujatiu! Maria, vždy čistá panna, vypros hojnu milosť pre našu drahú mládež!

Čo môže čisté dievča,

Najkrajšia ctnosť mládeže.

to prezradil list viedenského mladíka. „Vytrval som v dobrom, keď som si pomyslel na dobré, čisté dievča; v prítomnosti ktorého mi nemohly vzkrásniť nijaké zlé myšlienky; raz som mal šťastie zostať v jeho blízkosti niekoľko týždňov a to bolo pre mňa najväčším požehnaním.“

Zo Sliezska píše mladík: „Mnohé články v novinkách o mravoch a čistote a o čistej láske prebudily vo mne pomaly znovu to presvedčenie, že predsa su ešte mladí ľudia, ktorým čistota srdca a opravdu čistá láska je niečím svätým. Som tomu veľmi rád,

lebo viera, žeby to bolo možné, sa mi stratila za tých desať rokov, čo som strávil vzdialený od domova. Keď sa mi posmievali a sa ma vypytovali, čo si vraj myslím o svojej mladosti, keď mi dohovárali, že človek musí využiť svoju mladosť a to, čo oni robia, že nie je hriechom, lebo však všetko je tak zariadené od prírody, vtedy som si myslel s pýchou: V mojom rodisku sú ešte dievčatá a chlapci, ktorí ešte dbajú niečo na seba. Ale čoskoro ma obrali ešte aj o toto presvedčenie.

Keď som sa navrátil domov a otvoril som si oči, nadobudnul som presvedčenia: Niet nikde opravdu katolíckej mládeže, ktorá by považovala ctnosť svätej čistoty a čistú sv. lásku za niečo krásneho.

Ale preca odkedy čítam tieto novinky - žiaľbohu, nie je tomu dávno, čo sa mi dostaly do rúk, ale v ktorých bol práve článok o čistote srdca - vtedy sa mi navrátila prvá iskra predošlého presvedčenia: sú preca len ešte mladí ľudia, ktorí si vysoko vávajú túto ctnosť a považujú za svätú. Prebudila sa vo mne túžba čítať mnoho o tomto predmete a preto som šiel k žene, ktorá roznáša u nás tieto tak užitočné noviny a dostal som od nej väčšie množstvo týchto milých listov. Pri ich čítaní prebudila sa vo mne nová zvláštna životná odvaha. Keď v sobotu prichádzajú túžobne očakávané novinky, prvý môj pohľad padne na poslednú stránku, či tam nie je zase niečo o najkrajšej ctnosti mládeže.

Vychýrený sukničkář našej obce sa chlúbil, že všetky dievčatá v obci sú mu naklonené, až na jednu; ale aj tu to musí dostať. Nedávno však povedal: "Dievčaťu M.M. všetká česť! Tá ešte dbá o seba."

Pohľad do raja šťastlivej duše.

"Smiem niečo povedať aj o svojom vnútornom štastí? Mnohí ľudia nemajú pochopenia preto, rozhovor o tom je im nudný, ale Pán Redaktor má zaiste porozumie, čo znamená šťastlivým byť v Bchu.

Milý Spasiteľ mi dával doteraz veľkú milosť, že som ho mohla skoro denne prijímať. Jako bych nemala byť blažená! Moja myseľ a city patria Ježišovi; čo môžem, chcem urobiť pre neho, najmä chrániť si svoju čistotu, ako

to dôstojný pán tak často zdôrazňuje k spase a radosti mnohých.

Eucharistický Spasiteľ pripútal moje srdce k svojmu; stále tužim za svätostánkom, to sú moje najblážennejšie hodiny, tam je moja duša doma. A to nie len teraz v mladosti chcem z lásky k Spasiteľovi žiť v čistote a sväte, všetko trpezlivo znášať; nie, aj môj ďalší život nech je celkom spojený s bohom.

Kiežby všetci kresťania pochopili, koľká milosť je dôverné spojenie s Bohom! Pochopili by, koľko sa snažili ku svätostánku, aby sa posilnili proti pokušeniam a do boja, ktorý musí dnes skoro každý viesť, kto verejne vyzná svoju vieru - kým je ešte čas milosti.

Smele a s radosťou hľadím do budúcnosti, lebo keď je vo mne Spasiteľ, nič mi nemôže uškodiť, nech príde, čo chce.

Cena exercícií.

"Tak cudzou som bola Spasiteľovi, hoci som chodila do kostola na svätú omšu každú nedeľu, keď mi to bolo možné. Príčina toho bola, že som chodila na prijímanie zriedka, najviac 3-4 razy do roka. Priznávam, chodila som do kostola, aby som na vonok zadostučinila svojej povinnosti. V dnoch exercícií ako 19 ročná som teprv poznala, koľká je láska Kristova a jak veľká je cena sv. omše a prijímania. Nemôžem ani vysloviť a nenachádzam slov, aby som vyjadřila, čo som zažila v týchto dňoch. Vtedy som sa teprv priblížila k milému Spasiteľovi slovami šľachetného knaza. Odvtedy som šla každú nedeľu na spoveď a prijímanie; túžba stále rástla vo mne, aby som prijala Spasiteľa, a teraz niet nedele, aby som ho neprijala do svojho srdca. O kiežby boli exercície v každej farnosti a v každom ustave."

Chlapci a dievčatá! Pri čítaní týchto riadkov obnovte si svoje predsa vzťahy z exercícií alebo z misií a začnite slúžiť svojmu božskému Kráľovi s celou horlivosťou. Nech je stále priateľom mládeže stále navštevovaní horlivými mladíkmi a devami a najmä pri svätom prijímaní nech vidíte najpočetnejšie zastupenú tú drahú našu mládež! Hor sa teda k Ježišovi, Priateľovi mládeže!

váš duchovný otec.